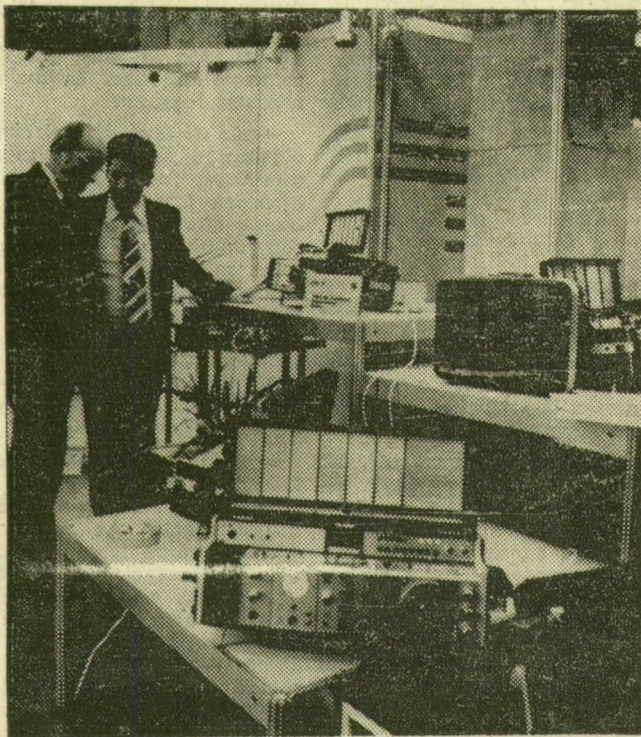

Orvosi műszerek kiállítása Szegeden

Dr. Petri Gábor megtekinti a KTD táskadiagnosztikai készülékeket. Sajti János, a MEDICOR belkereskedelmi osztályvezetőjevel

Tegnap, szerdán délelőtt dr. Petri Gábor, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora nyitotta meg azt a reprezentatív kiállítást, amely az ország legnagyobb orvosi műszer- és berendezés gyárának, a MEDICOR-nak termékeit mutatja be. Szegeden, a Technika Házában rendezett kiállításon a városi pártbizottság képviselőiben ott volt Szántó Tivadar osztályvezető.

A MEDICOR Művek hét gyárában állítják elő a magyarországi orvosi műszer, berendezés és készülékek körélt csaknem 90 százalékát. A tegnap nyílt kiállításon egységek közt a makói gyárban készített ionizátorok is szerepelnek. A bemutatott áruk az egyszerű sebészeti műszerektől a legbonvolultabb elektronikus diagnosztikai berendezésekig gazdag áruskálát képviseltek. A szakemberek egyértelmű elismerését váltotta ki a KTD-jelű.

A közel 4 millió forint értékben kiállított orvosi műszerek és készülékek közt látható az az új típusú fogászati röntgenkészülék, amellyel a teljes fogorvosi készíthető panorámafelvételt. Nagy sikere volt a megnyitón az intenzív osztályokon ma már nélkülözhetetlen orvosi készülékeknek, amelyek a beteg életműködéseit folyamatosan jelzik.

A szegedi kiállítás november 18-án, szombaton zárul.

Pullai Árpád Olaszországba utazott

Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter, Vittorio Colombo olasz közlekedési és kereskedelmi flotta miniszter meghívására hivatalos látogatásra szerdán Rómába utazott. Vittorio Colombóval, valamint Antonio Gullotti olasz postaügyi miniszterrel a két országot kölcsönösen érdeklő közlekedési és postai kérdésekről tárgyal. (MTI)

Szövetkezeti ankét a szolgáltatásokról

A gyors, rugalmas, hatékony, olcsó, az igényeknek megfelelő, jó minőségű szolgáltatótevékenység megteremtése a fő feladat — hangsúlyozták szerdán, a Szombathelyen megtartott országos szövetkezeti ankét, melyen a megyei ipari szövetkezetek szövetségének, a szolgáltatási szakbizottságoknak, valamint az érdekelte iparágaknak a képviselői vettek részt.

A tanácskozáson ismertették, hogy az elmúlt tíz évben országosra nagy erőfeszítések történtek a szolgáltatások javítása érdekében. A negyedik és ötödik ötéves tervben mintegy 15 milliárd forintot fordítottak, illetve fordítanak a szolgáltatóhálózat fejlesztésére.

A közvélemény jelenlegi elmarasztaló ítélete azonban tükrözi, hogy a fejlődés ellenére sok még a javítanivaló. A következő évek döntő feladata: jobban kell gazdálkodni a rendelkezésre álló eszközökkel.

Felvetették a tanácskozáson, hogy a mezőgazdasági szövetkezeteket az eddiginél fokozottabb mértékben be kell vonni a szolgáltatómunkába, területük szolgáltatási igényeinek kielégítésére.

A minőség: létkérdés

Sírt egy fiatalasszony az autóbuszban, a férje csöndesen csitította. „Majd veszünk másikat” — motyogta. A következő metállógi kiderült, hogy a két hete vásárolt cipő sarka könnyűszerrel levált, amikor az asszony fölégett a buszra. Apróság, magánygy, legfeljebb egy ötszázforintos cipő összeomlása az egész. Ha egy cipő sarka kifordul a helyéről, a világ még nem dől össze, legfeljebb a fiatalasszony bosszús. Az ő lelkeében, abban a pillanatban, valami összeomlott. Akkor, az eset kapcsán, valószínű elvesztette hitét a kereskedelembe, a cipőket készítő iorban is, s meglehet, hogy hangulata további következményekkel is járt.

Nekem a letört cipősarokról eszembe jutott a magyar ipar termékeinek általános minősége, megjelenése.

A minőség létkérdés — ismételtetjük egyre gyakrabban, s ezzel aligha mondunk újat, mivel a jó minőségű áru mindig is létkérdés volt a termelőnek. A magára valamit is adó ember világéletében kényes volt munkájára, s vállalta is a garanciát azért, mit elkészített. A hajdani éles konkurrenciaharcban előbb-utóbb megbukott az a kisiparos, iparvállalat, mely „eljárt zotta” hírével, megbízhatóságát, hibáinak talált termékével. Viszont a fordítottja is igaz. Nehéz megszerezni, megalapozni a hírnevet, megtartani a vásárlókörzöniséget, a piaci pozíciókat.

Nem csak az említett cipősarok a nélda arra, hogy sok helyütt mily könnyen kezelik a minőség, a megbízhatóság ügyét. Pedig a szó legszorosabb értelmében létkérdésről beszélhetünk, amikor a minőségről szólnunk. Nem véletlenül fogalmaztak így a megyei pártbizottság egyik legutóbbi ülésén: „A gazdaság minden területén törekedjünk az intenzív fejlesztésre. Állítsuk előtérbe a Központi Bizottság decemberi határozatában megjelölt követelményeket; különösen a hatékonyság növelését, a belső tartalmak feltárását, a takarékoskosságot, a bármilyen külső piacon értékesíthető és a tőkés importot helyettesítő termékek gyártását, a minőség javítását.” Eleget tudunk-e tenni mindeknek? Nem kétséges, szeretnénk megfelelni a követelményeknek, értem ezen a szegedi és a környékbeli iparvállalatok törekvéseit, amikor újabb exportfejlesztő hitelekkel próbálják korszerűsíteni géparkjukat, s keresik gyártmányfejlesztésben is az újat. A világgazdaságban — ebbe a mi belső gazdasági életünk is beletartozik — bekövetkezett változások, nehézségek (áremelkedések, infláció, eladási gondok), még ma is éreztetik határakat nálunk is. Népgazdasági melegünk nem a legjobb, adósságainkat időre kell visszafizetni, hogy hitelünk megmaradjon a partnerek előtt, hírlunket ne érje csorba. Kapkodásra ugyan semmi szükség és ok, de elmélázni sem lehet. Csak előre szabad tekinteni és az információk birtokában azt kutatni, figyelni, hogy mit keresnek a vásárlók a piacokon, s miért fizetnek jó árat.

Vannak dicéretes példák a szegedi gyárakban: a kábelgyárban és a kenderfeldolgozó üzemekben is, de érdemes megállni még egy pillanatra, mielőtt a részleteket is fölörönlünk. A minőség — sajnós — még ma is gyakran szemléletbeli kérdés. Nem tűnt még el nyomtalanul gaz-

dasági életünkben a mennyiségi szemlélet. Az, hogy a mennyiség a lényeg, nem kell annyit válogatni, inkább legyen mindenből sok, még akkor is, ha gyöngébb tulajdonságokkal rendelkezik a termék. Legfeljebb olcsóbban adjuk. Idejét múlt nótá ez!

Viszont, ha megpróbálunk a közgazdasági szakemberek szemüvegén át figyelni, könnyen beláthatjuk, hogy kettős kárt csinál az a vállalat, amely elavult, lefutott termékeket gyárt továbbra is. A győngy minőségű termék konzerválja az elmaradottságot, gátolja a fejlődést annál is, aki eladó, és annál is, aki vevő. Aki „elszózza” a rossz terméket, lényegében önmagát is becserélt, mert kizárja azt az inspirációt, mely kényszeríthetné az előrelépésre, a korszerűsítésre, a fejlesztésre. Meglehet, hogy ma még itt-ott időlegesen sikerül túladni az elmaradott termékkel, s megél a vállalat, de kérdés, mi lesz vele holnap? Holnap marad a tegnapi és a tegnapielőtti minőséggel. Az ilyen szemlélettel gazdálkodó vállalatok örökös lénéhátrányban maradnak, legfeljebb vegetációra képesek, nem pedig felvirágzásra. Arról már nem is beszélve, hogy fékezik az egész népgazdaságot előrehaladásában.

Nem szükséges „név szerint” megemlíteni azt a szegedi iparvállalatot, amelynek termékét legutóbb nem vették át a szocialista piacon. Az érintett cégnél igencsak meglepődtek: Már a picinyke hiba is baj? Attól még használni lehetett volna, el lehetett volna fogyasztani a terméket! Valószínű. Már az az idő is elmúlt, amikor még osztályozhatták a terméket: a legjobbnak minősített a nyugati piacra, a következő minőséget a szocialista piacra, ami maradt, az idehaza is jó lesz alapon. A hiánycikkvilág gyakorlata az előbbi, s nem örökkévalóság. Egyre jobban bővül a választék, bővülnek az ajánlatok. Válogat a vevő, s nyilvánvalóan a szebbet, a jobbát, az olcsóbbat választja.

A szakemberek, a közgazdászok régóta így fogalmaznak: nem vagyunk mi olyan jómódú ország, hogy győngy árut termeljünk. Magyarítani is fölösleges, hogy könnyebb egy hibátlan pár cipőt gyártani, mint két hibásat. S egy jó többet ér, mint száz hibás. Tovább „gurigázhatunk”, a jó minőségű termék nem csupán félmilji a gyártó vállalat nevét és megbízhatóságát, hanem közvetlenül is érinti az ott dolgozó emberek anyagi helyzetét a béreknél, a nyereségnél. Jó és szép termék kell előállítani. Mindenki tapasztalhatja azt is, hogy a szebb áru előbb fölkel a vásárló érdeklődését, s hamarabb gazdára talál, mint az igénytelen külsejű.

Létkérdés a minőség, a bármely piacon jól eladható termék. A mai gazdasági viszonyok között különösen az. A külsőre is tetszetős, s kiváló tulajdonságokkal rendelkező termék gazdára talál bármely nemzet piacán nagyobb tételekben is. S az ilyen termékeket előállító vállalat előnyhöz jut. Mi viszont nem engedhetjük meg magunknak — figyelembe véve szocialista népgazdaságunk potenciálját, fölhámozott tanácsait —, hogy az utóbbiakhoz tartozzunk, ha előre akarunk lépni, nem pedig egy helyben topogni, vagy lemaradni.

Gazdag István

Olaj a tűzre

Még számos külvárosi házba nem vezették be a gázt, ám a fa- és széntüzelésű kályhák már a legtöbb lakásban felváltotta az olajkályha. Ezért télviz közelével az emberek gyakran keresik fel kannákkal, hordókkal az AFOR háztartási tüzelőolaj kútjait.

Petőfitelepen október 9-től tart nyitva a főtéri olajkút. Az első héten tízezer litert adtak el, a következők 37 ezret. Ott is, mint a többi kisebb kútnál az egyik nap 8-15, a másikon 11-18 óráig várják a vásárlókat. A környékelieknek akkor sem kell a tüzelőért messzebbre menni, ha három műszakban dolgoznak. Burzon Béla kútkészítő tájékoztat:

— Naponta jelentjük, mennyi a készlet. Olyankor küldenek újabb szállítmányt, ha kétezer liternél kevesebb marad a tízezer literes tartályban, a gépkocsis ugyanis 8 ezer litert hoz egyszerre. — Mi történik, ha a vártól gyorsabban elfogy mondjuk az utolsó háromezer liter olaj?

— Legfeljebb egy-két órát várunk az utánpótlásra. Bizony előfordul, hogy 5 ezer litert is elvisznek egy alkalommal.

„Olaj nincs” — hirdeti a tábla a lezárt Algyői úti kútnál, délelőtt. Délután már telt kannákkal távoznak a biciklis, kézikocsis vevők.

— Tegnap három óráig el fogott az utolsó csepp olaj

is. Amikor bezártam, kitétem a táblát, nehogy mire másnap tízenegykor kinyitok, hosszú sorban álljanak az emberek. Mindig többen jönnek a délutáni napokon. Szerencsére, fél egykor a tartálykocsi is megérkezik.

Nagy Zoltán, az AFOR algyői elosztótelepének vezetője:

— Az olajkutat kezelői mindennap kötelesek írásban jelentést adni annak a benzinkútnak, amelyhez tartoznak. Általában egy hónapra helyezik ki őket a nagy kútból. Ha valahol fogytán a készlet, másfél-két órában belül küldik az utánpótlást. Újszegeden, az Erdélyi téri kútnál áramszünet miatt nincs árusítás. A nyálkás időben várakoznak a vevők, kongva ütődnek egymáshoz az üres marmonkának.

— Hirtelen jött a rövidzárlat, nem lehet tudni, meddig tart — mentegetőzik Berényi János kútkészítő.

Nagy Zoltán: — Az áramszünet ellen nem tudunk védekezni. Legfeljebb újsághirdetésben közlésszük, ha időben figyelmeztet bennünket az áramszolgáltatató vállalat.

A Mátyás téren melegítő férfi olajjal teli műanyag kannákat pakol a személyautó csomagtartójába. Amikor fizet, megszámlolja a visszaírórt.

— Kevesebben jönnek, mióta sok helyre bevezették a gázt — mondja Gyurka An-

na kútkészítő. — Néha többen vannak a szokottnál, azt beszéljük, nem találják a helyen a legközelebbi kút kezelőjét.

A Dorózsmai úton két benzinkútnál is árúknak éjjelnappal olajat. Az Úttörő téren egész évben, a Brüsszeli körúti benzinkútnál pedig november közepétől kezdve reggel 6-tól este 9 óráig beszerezhetik tüzelőjüket az olajkályha-tulajdonosok. A jó ellátáshoz azonban az is szükséges, hogy a kisebb kútnál is lehessen olajat kapni a nyitvatartási idő alatt.

Jámor Ernő

A népfront és a természetvédelem

Az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal elnöke, dr. Gonda György államtitkár szerdán a Hazafias Népfront Országos Tanácsa környezetvédelmi bizottságának ülésén tájékoztatta a résztvevőket a hivatal munkaprogramjáról. Ismertette azokat a feladatokat, amelyek végrehajtásából a népfrontbizottságok, az országban működő több száz környezetvédelmi őrség munkatársai részt vállalhatnak. Az

államtitkár hangsúlyozta, hogy a népfront régóta szívügyének tekinti környezetünk megőrzését, a lakóhely tisztaságának megvédését, a lakóterület szépítését. Gyógytájak, halmozódottak tehát fel az ország és a megyei környezetvédelmi bizottságok, amelyeket munkájuk során az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal is hasznosítani tud. (MTI)

Napirenden

A honvédelmi nevelés

Párt- és MHSZ-vezetők tanácskozása

Szegeden, a Honvédelem Házában tegnap, szerdán a Magyar Honvédelmi Szövetség Csongrád megyei, városi és járási vezetői beszámoltak az MHSZ-munkáról területükön. A megbeszélésen ott volt és felszólalt Gyárfás Mihály, a megyei pártbizottság titkára. Részt vett a megbeszélésen Nagy László, a megyei pártbizottság osztály-

vezető-helyettese, továbbá a terület aktivitásában tovább növelhető.

A lehetőségek alapján Szegeden is és a járásban is még több eredményt lehet elérni az MHSZ-munkában, az állami és társadalmi szerek fokozottabb összefogásával. Ennek megvalósításáért munkálkodnak.

Gyárfás Mihály felszólalásában az MHSZ-munkáról, s ezzel összefüggően a honvédelmi nevelés állásáról tájékoztatót. Szegeden és a járásban közönségekben általában te, hogy éppen ezért a város — és a megyére általánosítottan — tartalmasabb lett az idén az MHSZ-tevékenység. Ez vonatkozik a hazafias, internacionalista nevelésre, a honvédelmi elő- és utóképzésre is. Szegeden és a járásban 94 MHSZ-klub működik eltérő eredménnyel és hatással. A különbözőségeket a tárgyi és a személyi körülmények adják. Fölmerült, fontos a vezetői utánpótlás előrelátóbb biztosítása klubokban is. Erősíteni szükséges az MHSZ és a városi tanács, valamint az MHSZ és a KISZ városi bizottságának együttműködését. A társadalmi tanácsadó tes-

zéstől a terület aktivitásában tovább növelhető.

A lehetőségek alapján Szegeden is és a járásban is még több eredményt lehet elérni az MHSZ-munkában, az állami és társadalmi szerek fokozottabb összefogásával. Ennek megvalósításáért munkálkodnak.

Gyárfás Mihály felszólalásában az MHSZ-munkáról, s ezzel összefüggően a honvédelmi nevelés állásáról tájékoztatót. Szegeden és a járásban közönségekben általában te, hogy éppen ezért a város — és a megyére általánosítottan — tartalmasabb lett az idén az MHSZ-tevékenység. Ez vonatkozik a hazafias, internacionalista nevelésre, a honvédelmi elő- és utóképzésre is. Szegeden és a járásban 94 MHSZ-klub működik eltérő eredménnyel és hatással. A különbözőségeket a tárgyi és a személyi körülmények adják. Fölmerült, fontos a vezetői utánpótlás előrelátóbb biztosítása klubokban is. Erősíteni szükséges az MHSZ és a városi tanács, valamint az MHSZ és a KISZ városi bizottságának együttműködését. A társadalmi tanácsadó tes-

teződik is.” A párt- és MHSZ-vezetők megbeszélése Nagy Ferenc országgyűlési képviselője, a megyei összefoglalójával fejeződött be.